

La Ju.

quo libro multa incre
dibilia continentur: ut
de hec epistola inde
que de apocripho te
stimonium habet: pri
scis tribus a plerisque
reciebat. Sed tamē
autoritate iam et veteri
state et vnu meruit: ut
inter sanctas scripturas
computetur. Maxime
quia tale testimo
nium de apocripho sū
pist: qđ non apocri
phum et dubium. sed
vera luce esset p̄spicu
um licet em de apocri
phis testimonium ve
ritatis sumere.

Di sunt mur.

Si fratribus aliquid
boni p̄tigit: murmurant
et conquerunt: q̄ si sua felicitas in illoꝝ
p̄spereitate minuatur.
Auari em quibus ni
bil suffici: etiam alijs
innident.

Murmurantes
et queruli. Tan
to ampli⁹ quisq; mur
murat et queritur de
p̄sentibus ecclesiis la
boribus: quanto mi
nus i se desideria car
nis extigit. Sed co
tra sanctus daniel et
ceteri sanctoꝝ deside
riorum viri: quanto
omnibus sola signa
desiderant: tanto ma
gis despiciunt transi
toria: et cuncta q̄ne vi
dens aduersa.

Sp̄itu non ha
bentes. Quia spi
ritus sanctum: quo con
gregat ecclesia et spi
ritualis efficit: non ha
bent: ideo animales i
scij: nō p̄uidētes ideo
desinunt: quia coagu
lum charitatis nō ha
bent.

Superedifican
tes. Fidei: i-edificā
tes vos ipsos i bonis
operibus sup funda
mentum fidei: ut lapi
des vni ponamini in
domo dei.

In spiritu sancto
oran. Ut de re
stris viribus non p̄
sumatis: sed i diuine
tuitionis adiutorio spe
retis: non p̄ uos saluari putantes: sed aduentū spiritus sancti in vos petite:
quo inspirati ardenter oratis: ne cum his qui spiritū non habent ab eccl
sia segregemini.

Illatos autē saluare. Qui non sunt damnati apud deum: Sed iam
pe cadunt in igne docete: ut se ipsos liberent.

In timore. Hoc ad tria illa adiungendū ē. Nam et apostatas cum
quisq; arguit et damnabiles ostendit in timore debet arguere: ne forte sibi

Prol. i apo.

Letia sedētra dei dispositionē vel querelosī
Iēcūsi sibi p̄tingant.
Di sunt murmurantes queruli
tū nullo carnis desideria frenates vel de rīo i
viciū.
Secondū desideria sua ambulā
tiant se nullo timore dimisuros qđ agūt se
solos deum cognoscere.
Tos illorum loquī supbiam
thonorates p̄dūtū p̄pauges cōtemnunt
j̄no causa dilectionis
Imitates personas questus cau
tēd quid illi dicant vel faciant i corde et
opere.
Clos autē charissimi memo
res estote verborū que predicta
sunt ab apostolis domini nostri
hiesu christi. Qui dicebant vobis
quoniam in nouissimis temporib⁹
non nulli a deo i veritatis quos tali signo
potestis cognoscere: q̄ glosoſ auari
venient illusores. Secundū desi
deria ambulantes non i pietate
fa sc̄e iustoz.

Di sunt qui segregat temetipſos
fanime p̄cupitatis iequites.
animales spiritū non habentes.
sed vos hoc modo ab illis dissentiatis.

Clos autē charissimi superedifican
tes vos metipſos sanctissime ve
stre fidei. in spiritu sancto orantes
vos ipsos in dilectione dei serua
te. expectantes misericordiaz do
mini nostri hiesu christi in vitam
reconcilie ad uititatem nō illoꝝ sed ecclē
eternam. Et hos quidem arguite
certissime dānatos diuino iudicio
indictatos: illos autē saluare de
tricōz: et sic de igne tormentoz: et quadam u
i vel quos i peccato obstinatos videtur misere
mini dolentes q̄ nō potest eos saluare. Spē
tentibus p̄ximus.

Ligne rapientes. Alijs autē mise
remini in timore. odientes eam
qua cōcupiscēt: is carnis poluitur et corpus
mortale et passibile quo relatur anima
que carnalis ē maculatam tuni
cam.

Ei autē qui potens est vos
i omnibus vestris opib⁹ i presenti. i in
futuro.

Iseruare sine peccato. et i stitue
sc̄orā angelis qui cōtemplantur dei gloriam
re ante conspectum glorie sue im
hab omni forde.
Imaculatos in exultatione in adue
tu domini nostri hiesu christi. soli
sei s̄q;

suisq; aliquid tale p̄ti
gat: et qui de cōcidio
viciōrum alium casti
gans eripit: timeat ne
et ipse temptet: et qui
penitenti p̄ximo mīse
retur: circūspiciat: ne
forte plus iusto vel se
uerus existat. vel p̄i.
Odientes eam.
z̄. Non corpus s̄z
maculatus esse odiſſe
debem⁹ et arguere. vt
immaculatū reddamus. vt de carnali spirituale efficiatur. quod quia non
nō arbitrii potestate: sed dei gratia p̄ficiendū ē: recte subiungit ei aut̄ z̄.

In exultatione. Quos supius monebat in timore deo seruire: dicit
p̄stituendos in exultatione: quia quāto magis trepidi de actibus in p̄senti
fuimus: tāto amplius in futuro de p̄cepta mercede letabimur.

Dloria magnificētia. Si habetis gloriam purę fidei et p̄scientię
et magnificētia in opatione et imperiū sup infirmitatē. vel sup demones
et potestatē resistendi vicis vel torturib⁹: deo nō vobis imputate: qui an
te tempora et in p̄senti et post omnia tempora ē gloriosus in essentia. magnificē
in opibus: impans tam volentibus q̄z nolētibus: et potes cui nihil resistit.

Prologus in apocalipſim Jo hannis.

Johannes apostol⁹

z̄enāgelista a christo electus atq;
dilectus. in tanto amore dilectio
nis vberior habitus ē. vt in cēna
sup pectus eius recūberet: et ad
crucem astanti soli matrē propriā
p̄mendasset: vt quē nubere volē
tez ad amplexum virginitatis as
ciuerat: ipsi ad custodiendā virgi
nem tradidisset. Dic itaq; cum p̄
pter verbum dei et testimoniu⁹ hie
si christi in pathmos insulam sor
tiret exilium: illic ab eodē apoca
lipsis p̄cōstēla describit. vt sicut
in principio canonis. i libri gene
ses incorruptibile principium p̄
notatur: ita etiā incorruptibilis
finis p̄ virginem in apocalipſi red
deret: dicitis. Ego sum alpha et o
initium et finis. Dic est iohannes
qui sciens supuenisse sibi diem e
gressionis de corpe. cōuocatis in
epheso discipulis. descendit in de
fossum sepulture sue locū. oratio
neq; p̄pleta reddidit spiritū tam
a dolore mortis factus extrane⁹:
q̄z a corruptione carnis noscitur
alienus. Quis tamē scripture di
spositio vel libri ordinatio. ideo a
nobis per singula nō exponit: vt
nescientibus inquirendi desideriū
collocetur: et querētibus laboris
fructus. et deo magisterij doctrina
seruetur.

Prohemata.

Profatio Hilberti pictaniensis in apocalipsum Iohannis.

Mnes qui pie uo
lunt vivere in christo (sicut ait apostolus) p̄secutionē patientē. **I**uxta illud: si li accedēs ad seruitū dei ita in iusticia et timore, et p̄para animā tuam ad tentationē. **L**entatio nangē est vita hominis sive terrā, ne autē fideles in his deficiant; isolatur eos dominus: atq; p̄firmat dicens: vobis sum usq; ad summationem Iesuli. **E**t nolite time re pusillus grec, ppter ea ridēs deus pater tribulatiōe quas passura erat ecclēsia ab apostolis fundata super petrā christum. ut minus timeat: disposuit una cū filio et spiritu sancto eas reuelare. **R**euelauit autē tota trinitas christo scđm humanitatem. christus vero iohanni p̄ angelū. iohannes ecclēsī: de qua reuelatione hunc librum p̄posuit. **V**nde et liber iste apocalipsis dicit: i. reuelatio Quia hic p̄tinetur qđ deus reuelauit iohanni. et iohes ecclēsī. **Q**uanta scđz ecclēsī passa sit tempore p̄imū et nunc patiat. et nouissimis tibib⁹ antichristi passura sit. que tanta erit tribulatio: ut fieri potest qđ etiā moueant electi. et p̄ his et nunc et in futuro p̄misā sit suscepitura. ut quos denunciata supplicia terrēt. p̄missa p̄mia letificant. **I**deo iste liber inter reliquias scripturas novi testamenti p̄phetiz nomine ceaser: que alijs excellentior; est p̄phetis sicut enim noui test. p̄stat veteri euangelii legi: ita hec p̄phetia p̄phetis veteris: qđ de christo et ecclēsia magna ex pte iam adimpta sacramenta denunciat. **V**el etiā ideo: qđ cū alijs vniuersit. isti trifaria data est p̄phetia simul. s. de p̄terito et p̄senti et futuro. Ad cuius p̄firmandam autoritatem. p̄currit etiā autoritas. mittentis. defētis. et occipiētis. **D**icitur: s. trinitatis. et deferentis angelī. accipiētis. s. iohannis. Cum autē iohanni hec in visione fuerunt reuelata. et sunt tria genera visionū: sub quo genere contineat videndum ē. **V**isio enī alia corporalis. quādō videlicet corporib⁹ oculis aliqd videmus. Alia spiritualis seu imaginaria. cum videlicet domīcētes vel etiā vigilantes imagines rerū cernimus: quib⁹ aliqd aliud significat. **S**icut videlicet pharao spicas et moyses rubū ardere; ille dormies. iste vigilans. Alia intellectua lis. quādō videlicet spiritus sancto reuelat̄ intellectu mētis veritatē mysterior̄ sicut ē capimus. **N**eo mō vedit iohannes qđ in hoc libro referunt. Non enī figurās tantū vedit spiritu: sed earū significata mētē intellexit. vedit autē iohannes et scriptis in pathmos insula relegatus a dominiano ī exilio principe ip̄issimo. hac eum ad scribendū cōpellente causa: quia dum exil teueret a dominiano ī pathmos insula. ī ecclēsīs quibus herat. multa pullula uerunt atq; ioleuerūt vicia. atq; diversē hereses. Erant enī quidā heretici. ibi dicētes: christū nō fuisse ante maiū. quia tēporaliter de ea natus erat. **Q**uos iohannes ī principio euāgelij sui redarguit dices: In principio erat verbum. et in hoc libro cum dicit: alpha et o. i. principiū et finis. Dicebant etiā quidā ecclēsiam p̄dere tribulationū ante finem seculi desitūram: et p̄ labore nō p̄missū erit. num suscepturnā. horū ergo errores volens destruere iohannes ostendit christum principiū esse et finem. **V**nde ysaias ante me nō ē formatus deus. et post me nō erit. Et ecclēsiam p̄ exercitium tribulationū nō desinere. sed p̄fere: et pro his brānum eternū recipe vel suscipe. **S**cribit autē iohannes. vii. ecclēsīs alijs. et ea p̄ septē episcopis de p̄dictis instruens et in eis p̄ eam totam generale ecclēsiam docens. **E**st itaq; materia iohannis in hoc opere. statūs specialiter asianę ecclēsię. nec nō et totius ecclēsię. vide licet que in p̄senti patiat. et in futuro receptura sit. **I**ntētio vero eius est monere ad patientiam que seruanda: tum qđ brevis labor: tum qđ p̄missū magū. **M**odus tractādi talis: primo p̄mittit prologū et salutationē ubi redit auditores benignos et attētos. quo p̄missō accedit ad narrationē. Ante narrationē vero ostēdit christum esse ab ēterno sine principio et fine. inducens ipsum loquēt̄ et

in apocalip.

et dicentem. ego sum alpha et o. i. principiū et finis. postea accedēs ad narrationē. distinguit septē visiones: quib⁹ terminatis iste liber consumit. **P**remittit autē prologū dices: Apocalipsis ihesu christi subandis hec ē. **S**icut i alijs: visio ysaii hec ē. et p̄abol⁹ salomonis hec sunt.

Igit in secularibus libris tria querunt. Intētio. s. utilitas. et cui parti p̄big supponat. Sic quoq; in hoc libro diuinō tria querunt: materia. intentio. utilitas. et cui p̄ti humanitatis. i. vita subiecta. **V**ita enī alia p̄bilarica. alia practica. alia theocratica. i. p̄templativa. cui liber iste subiacet. Intentio ē auctorū buiū posere signa. p̄ que p̄mendet nobis patientia. i. faciet nos patientes. p̄ nomine christi: ut de patientia eundo ad p̄templationem cōlestis gloriæ. p̄uenire possimus ad utilitatem. ad remunerationē. s. patientiæ nostræ. i. ad duplē stolam anime. s. ac corporis beatitudinem. **E**t notandū quomō patientiā p̄mendet. ostendedo. s. p̄ variis similitudinēs ut p̄ equos et similia. p̄secutiones p̄sentis et futurę ecclēsī in tēpore antichristi. i. diversa tribulationes diuīforum statū ecclēsī p̄munit nos referēdo: ut fortiores sumus ad sustinendum. nam leuius ledit quidquid p̄uidimis ante. Illud quoq; sciendū. qđ potius p̄mendat patientiam. Ideo videlicet: qđ fundamenū ē omnium virtutū. prudentiū teste qui ait: vidua vel debilis ē virtus quā non patientia firmat.

Deu s pater p̄uidens tribulationes quas passa erat sancta ecclēsia: p̄sicij ab apostolis fuit fundata. disposita cum filio et sancto spiritu eas tribulationes et ea p̄mia reuelare. **J**acula enī qđ p̄mident minus ledit. Ita christus manifestauit secundū bu manitatem. christus iohanni. et iohannes ecclēsī reuelauit. qui excellebat omnibus privilegio castitatis. et qui gratia dei inter fratres: qđ omnia bona que agebat. gratia dei ascribebat. et qui omnia imania tormentorum et equanimitate mētis sustinebat. Sed qđ p̄stat hanc reuelationem factam esse ī visione. vidēndā ē sub quo genere visionis ē. visio enī alia corporalis ē. alia spūialis. alia ītellectualis. **V**isio corporalis ē qua vidēmus celū et terrā et cetera talia. Visio spūialis ē quādō in eo qđ videt aliud p̄tendit. sicut fuit de moysi qđ videt rubrum nō ardente ardere: qđ aliud significabat. Intellectualis vero quādō spiritus sancto ītūmante alijs cōspicit aliqd mysticum: sicut sanctus iohannes in hoc libro fecit. nam nō realiter ista vedit: sed diuino flamine spirante. p̄uenientia signa passionū designata ītellectui suo cōfigurauit. Nunc qđ sit materia illi: videamus. Materia illius sunt septē signa. i. genera tribulationē. Intentio vero ē nos invitare ad patientiā: ut p̄ patientiam veniamus ad p̄templationē. p̄ reuelationē. Inde ad beatitudinē in qua habemus finalē causam buiū opis: et qđ non p̄mitur in diuinitate de phia sed de vita videamus cui vite supponat. Vita. alia theocraticā. i. p̄templativa. alia practica. i. actua. Sed practicā ad theoricā constat referri. Et notandū ē quare nos magis ad patientiā qđ ad alias virtutes īmitet. ad qđ dicendū ē: qđ sic fides ē fundamētū omnī virtutū: sic patientia quodāmodo ē sustentamentū: vnde prudentius. **V**idua ē virtus quā non patientia firmat. Notandū vero ē quandam p̄tem buiū libri. p̄phēmio vel p̄. p̄logo accipi. s. vīcū ad illū versum. Ego iohannes fui z̄c. In q̄ pte nos initiat ad legendū et ad audiendū et ad seruandum: qđ si hoc fecerimus beatitudinē p̄sequemur. et sic cōmēdat opus suū. legēdū ē iste liber: qđ ē apocalipsis ihesu christi. i. reuelatio n̄ cuiuslibet sed ihesu christi. **V**el legendū ē liber hic: qđ beatus ē qui legit et qui audit verba. p̄phetie lectionis huius. i. apocalipsis. i. reuelationis ihesu christi.

Apocalipsis hec inter reliquias novi test. libros p̄phetia vocat: sed alijs excellentior; p̄phetis. qđ de christo et ecclēsia magna ex pte adimpta iam sacramenta denunciat. vel etiā ideo: qđ cū alijs vniuersit. isti trifaria data ē. p̄phetia simul. s. de p̄terito. de p̄senti et de futuro. et sicut euāgelij legis obseruantias. sic ista p̄phetia excellit veteris et lōge. p̄piciētes vētura. p̄phetias